

Pirtin Viesti

N:o 1 28.2.1978

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

Joukkoristide

Piirrän sauvallani hangen pintaan

Piirrän sauvallani hangen pintaan sanoja... kiitos. Kelle kohdistaisin kiitokseni tästä päivästä, joka on ulkopuolella itseäni?

Sinua minä kiitän, Herrani ja Jumalani, Luojaani ja Lunnastajani!

Kiitän ja iloitsen tästä kirkaasta talvipäivästä, Sinun luomastasi luonnosta, jossa saan elää tätä hetkeä ja voimallisesti tuntea oman elämäni hetkellisyyden ja Sinun turvallisen läsnäolosi kaikissa luoduissasi.

Vanha lato pelloin rannassa on seissyt monien sukupolvien ajan. Näen kesäisen päivän, hikisen heinäväen vetäytyvän ladon suojaan nauttimaan yksinkertaista evästä, leipää, kalaa ja piimää. Tässä ladossa, kumpuilevilla pelloilla on oma, paljon puhuva historiansa. Tässä seison, en ulkopuolisena tarkkaajana, vaan osana tätä kokonaisuutta, tätä luontoa ja näkymää.

Hiihtoloma on tervetullut pysähdys, lapset ja aikuiset pääsevät kauempaa kurkkamaan "omiin kyliinsä", tutustumaan itseensä kuin ulkopuolelta. Hiihtelemään sen leirinsä ulkopuolelle, johon tavallisessa elämänmenossaan kuuluvat.

Maria Väättäinen
(Kotimaa 25.2.78)

Valok. Martti Timonen

TOVERIPÄIVÄT 1978

Lauantaina	11.3.	klo 18.00	toveriliiton vuosikokous
		klo 19.00	iltatee
		klo 19.30	toveri-ilta
Sunnuntaina	12.3.	klo 10.00	jumalanpalvelus ja ehtoollisen vietto opistolla
		klo 12.00	kirkkokahvi
		klo 13.00	päiväjuhla

Mukana ovat mm. rovasti Toivo Salomaa, pastori Eero Huovinen, kansanedustaja Erkki Korhonen sekä opiston väki. Tervetuloa!

Kesäkurssija Nurmeksen evankelisessa opistossa

- 25.—29.5. *Sydänkursilla* annetaan asiatieta sydäimestä, sydänsairauksien ehkäisystä ja hoidosta sekä kuntoutuksesta; järjestetään yhteistyössä Sydäntautiliiton ja Pohjois-Karjala -projektin kanssa.
- 12.—21.6. *Kuvalatdekursssi* jatkokurssina akvarelli- ja öljyvärimaalauksessa; yhdessä SML:n kanssa.
- 21.—26.6. Juhannuksen tienoon *perheseminaari*, jonka ohjelmassa runsaasti retkiä pohjoiskarjalaisiin kohteisiin. Toveriliittolaisten erityishuomioon!
- 26.6.—15.7. Vieraiden *kielten kesälukutossa* on mukana ulkomaalaisia opettajia ja opiskelijoita.
- 27.6.—1.7. *Kuorolaulukurssi*.
- 15.—20.7. *Karjalaisen kulttuurin* kurssi järjestetään jo viidettä kertaa; vuorossa karjalainen rakennustaito (mm. Nurmekseen valmistuva Bomba-talo), kansallis- ja kansanpuvut, karjalan kieli, laulut ja leikit; ortod. luostarielämä ja jumalanpalvelus; mukana mm. arkkkipiispa Paavali, rehtori Heikki Kirkinen, prof. Kauko Pirinen, toht. Heikki Koukkunen, leht. Matti Jeskanen; kurssi päättyy Ilomantsissa, missä osallistutaan Iljan praansiekan tapahtumiin.
- 24.—28.7. *Englannin kielen ja kulttuurin* kurssin asiantuntijana toim. Donald Fields.
- 24.—28.7. *Valokuvauskurssi*, Olli Aaltonen ohjaa.
- 7.—16.8. *Paasto- ja terveysravintokurssi*.
- Lisätietoja ja kesäkurssiesiitteitä os. L:nja I 12, 75999 NURMES ja puh. 976-30012, 30007.

KUNTOKURSSI KOHTA VAARASSA

Arvatkaa, missä helmikuun viimeisellä viikolla:

- koettiin kovaa pakkassäättä ja kirkkaan auringonpaisteen hoitoa hangilla
- hiljennettiin tuon kauniin luonnon keskellä saamaan siunasta Jumalan Sanasta
- hiidettiin pirteässä aamupakkasessa, auringon lämmittämässä päiväsaunassa ja täydenkuun kuutamossa
- harrastettiin sialomia tai ainakin yritettiin päästä hissillä ylös Jurttivaaralle
- tutustuttiin stressin välttämiseen, Euroopan turvallisuuspoliittiseen tilanteeseen ja pohjoiskarjalaiseen maalaistaloon
- kuunneltiin talvisia tarinoita kynttilän valossa, musiikkia laulaen ja soittoa sekä nähtiin "Karjalan kukkiva puu"
- istuttiin rekiretkellä kulkusten kilistessä ja matkattiin vinosti talvimaisemassa
- tartuttiin pilkkionkeen ja yritettiin narrata Pielisen kaloja
- käytiin Aslakin matkassa nojatuoliretkellä Lapissa
- koettiin, miten paljon elämän rikkautta sisältyy u-

sien ihmissuhteitten solmumutukseen, eri-ikäisten ihmisten kohtaamiseen, yhteiseen lepoon ja lomaan ???

Ainoa oikea vastaus on otsikossa: kuntokurssilla Kohtavaarassa! Opistolla järjestettiin 18.—25.2.1978 ensimmäistä kertaa tällainen ohjelmoitu hiihtoloma. Kurssin tarkoituksena oli yhdistää tiedonlisääntymisen ja virkistys toisiinsa ja siten hoitaa osanottajien "hengellistä, henkistä ja fyysistä kuntoa". Rovastit Toivo Salomaa ja Leevi Merikallio sekä lehtorit Helvi Valkonen ja Toini Härmä pitivät aamun raamattutunnit. Stressistä jutteli tietysti tohtori Pertti Pakarinen, Euroopan turvallisuustilannetta selvittelevä majuri Pekka Ripatti Joensuun Sotilaspiirin Esikunnasta, Lapin asiantuntijana vieraili Raija Partanen, luonnosta kirjailijan innoittajana kertoi Eeva Tikka, toveriliittolainen hänkin. Lipinlahden Pelimannit, Tuomas-kvartetti ja nurmekselaisnuoret Tuula Turunen ja Harri Markkula vastasivat oman paikkakunnan musiikkiohjelmasta. Lisäksi kurssi-

laiset saivat osallistua Nurmeksessä pidettyyn Yosiko Arain ja Risto Laurialan viulu & piano-konserttiin. Nurmekseenkin tutustuttiin kirkkomatkalla, Nurmekodissa vietetyssä kahvitilassa sekä nousemassa olevan Bombatalon maisemassa. Unohtumaton oli retki Vuonisjärvelle Eva Ryytäsen ateljeekotiin, missä takkatuli ja isäntäväen lämmin ystävällisyys loivat tunne-mallisen il-

lan. Jurttivaaralla Matti Turunen oli valmis opastamaan aloittelijoitakin salomin salaisuuksiin, mutta rohkeus ei riittänyt ja kurssin pujoiteluasiantuntijoita (Sihvolat, Soitulat, Salokankaat) luunottamatta tyydyttiin tavallisiin latuihin ja turistiritteeseen. Pilkkikipailuun kalleksi uskaltautuivat Simo Niemisen asiantuntevalla ohjauksella. Niinpä Lipinlahdella nähtiinkin joukko innokkaita

kalannarraajia: kouluneuvostohtori M.O. Karttunen, Valkosen Helvi, amerikkalainen hiihtolomastipendiaattimme Alyssa Bernstein ja muut. Ahti ei tosin ollut suopea ja niinpä kilpailun palkinto siirtyi ensi hiihtoloman kurssilla jaettavaksi. Ikärajaa ei ollut retkiretkelle lähtijöillekään asetettu. Niinpä saivat Tolosen Väinön ja Okosen Samulin hevoset antaa kyytiä useaan kertaan; aisakellot helkkivät ja suut olivat hymyssä. Paavolan talossa kuultiin ja nähtiin elämää pohjoiskarjalaisessa maalaistalossa. Päätösillanvietto toteutettiin kurssilaisten omin ohjelmavolimin ja kuinka ollaan, paljon musiikkiohjelmaa Olli-Mikon ja Heikin linnunliverysnumeroa myöten löytyi, samoin muutakin mukavaa, erityisesti Keniasta. Ennenkuin ehdittiin huomatakaan, kahdeksanpäiväinen kurssi oli kulunut loppuun. Se oli ollut ensimmäinen laatuaan, mutta ei varmasti jäänyt viimeiseksi: periaatepäätös uuden kurssin toteuttamisesta tehtiin jo ennen päätöshetkeä! Niin että: kuntokurssilla Kohtavaarassa tavataan — helmikuussa 1979!

TERVETULOAA TOVERIPÄIVILLE 11.-12.3.-78

Käytännön linjan opiskelijat ryhmittäytyneenä luokkakuvaan valokuvastunnilla. Valokuvasta on ohjannut nurmeslainen Reino Turunen, joka on tullut tunnetuksi mainioilla kuvillaan ympäri Eurooppaa. Tytöt takarivissä vasemmalta lukien: Tuula Antikainen, Merja Leppänen, Elja Piisola, Eila Eskelinen, Iris Mustonen, Terttu Korhonen ja Auli Maho. Keskirivillä vasemmalta: Riitta Roivas, Tuula Kumpulainen, Seija Avelin, Anna-Liisa Kuitinen ja Meeri Leppänen. Eturivi vasemmalta: Vappu Koskela, Marja-Leena Hanski, Taira TALEVA ja Virva Eerikäinen.

KÄYTÄNNÖN LINJA

TUULA ANTIKAINEN on 16-vuotias tyttö Kuopiosta. Hän opiskelee käytännöllinjalla ja lienee nuorin linjan opiskelija. Tuula harrastaa käsitöitä, lukemista, kitaransoittoa ja piirustusta. Hän on käynyt Halsalan peruskoulun ja ollut sen jälkeen kultasepän oppissa Kuopiossa. Kyllästyttään kultasepän oppiin hän tuli tänne Nurmekseen opiskelemaan ja toivoo, että pääsisi jatkossa opiskelemaan joko kuvaamataittoa tai käsitöitä.

SEIJA AVELIN 20 v. yo ja **IRVA EERIKÄINEN** 21 v. yo, vaikka ei luulisi, asustelevat Yöpuussa, ja mikäs heidän oli siellä olessa, vaikka tuuli puhalteli vihvasti nurkissa ja vesi oli oudon ruskeaa. Tytöt hämmästelivät veden ruosteipitoisuutta, sillä kiteiläisinä he olivat tottuneet kirkkaampiin vesiin. Seijan luonteenpiirteistä voi mainita äkkipikaisuuden, lyhytjännittävyyden ja huonomuistisuuden, mutta toisaalta hän on iloinen, seurakavalo. Mukaan satempaava. Virva on taas ahkera naljaillemaan j kuorsilemaan ja mukaansatempaava. Virva on ahkera naljaillemaan ja kuorsallemaan (unissapuhuminen on jäänyt vähemmälle) sekä joskus hyvin itsepäinen. Parempia puolia on huolellisuus, hyvämuistisuus (ei kouluaineissa) ja iloisuus. Heidän seurassaan viihtyy hyvin — ken on viihtyäkseen — niin kauan kuin maha kestää nauramista. He harrastavat käsitöitä, modernien runojen lukemista, naurattamista ja kirjeiden kirjoittamista. (Millä kirjeet rasvattiin ennen kuin oli Floora? Vast. rasvaisilla jutuilla tietenkin.) He kuuntelevat mielellään musiikkia, sillä laulamiseen heillä ei ole omasta mielestään edellytyksiä. Virva on keskittynyt enemmän piirtämiselle. Kouluissa kaikki meni mukavasti, paitsi lastutyöt olivat pieni painajainen, puutyöt eivät edistyneet toivotulla tavalla (kenen lie ollut syy) ja karjalaiset kirjonnatavat menivät joskus yli hillsarajan. Hyvät työt toistai-

seksi: Virva lahjoitti kutoon 2 kpl paksuja nyörejä — katkennut mononauha. Motto: Surkein ihmisten joukossa on se, joka antaisi sinulle taskustaan ottaakseen sydämesetäsi. (Gibran).

ESKELINEN EILA on torkmakka käytännöllinjalainen Iisalmesta. Ikää hänelle on karttunut 19 vuotta. Luonteeltaan Eila on iloinen ja temperamenttinen, mutta silloin tällöin myöskin jääripäinen. Talouskoulun käyneenä hän kamppailee usein ravinto-opillisten kysymysten kanssa, tehden ruokapöydässä selkoa esimerkiksi päivän c-vitamiinitarpeesta. Herneet ja etikka ovat Eilalle kauhistus. Motto: Voe ettei!

HANSKIN MARJA-LEENA, 22-vuotias yo Savonlinnasta. Luonteeltaan rauhallinen, omaa taitteellisia taipumuksia ja lauleskelee usein. "Marleena" tykkää kuljeskella luonnossa ja yrittää noudattaa muutenkin terveellisiä elämäntapoja; mm. liha ja ranskit eivät kuulu ruokavalioon. Sortuu hankin joskus suklaaseen — jopa 600 g "polokas-soo" kerralla! Motto: Kyllä se siitä järjestyy.

TERTTU KORHONEN, 19 v. yo asuu III solun 4. huoneessa. Siellä hän on viettänyt muun Sotkamon jengin kanssa avoimien ovien päiviä. Hänet tunnista siitä, että päivällä kuuluu polvista narinaa ja öisin kirkusta korinaa (kämpäkaverien mielestä joskus oikea murheenkryyni). Ja aamuiset ylösnousut ovat vaikeita. Hänen parhaita puoliaan ovat nauraminen, hupailu ja puheliasuus, siis oikein iloinen ja vilkas tyttö. Hän harrastaa neulomista, musiikin kuuntelemista, kirjeiden kirjoittamista sekä niiden odottamista (toivossa on hyvä elää, sano). Koulu on mennyt melkoisen mukavasti ja nopeastikin, sillä tekemistä on hänellä riittänyt aamuvarhaisesta iltamyöhään.

MEERI KORTTELAINEN on 23-vuotias opiskelija Juuasta. Hän suoritti ylioppilastutkinnon vuonna 1975. Sen jälkeen

Meeri on käynyt talouskoulun ja ollut hyvin erilaisissa paikoissa töissä. Nyt hän on täällä opiskelemissa monenlaisia käytännön aineita tulevaa ammattia silmälläpitäen. Olen huomannut että Meeri on hyvin ahkera kutoja. Ehkäpä siitä avautuu hänelle muutaman vuoden kuluttua uusi elämänura. Muita hänen harrastuksiaan ovat tällä hetkellä hiihto ja sosiaalipoliittikan lukeminen. Luonteeltaan Meeri on paitsi ahkera, myös iloinen ja huumorintajuinen huonekaveri.

AULI MAHO, 17-vuotias kämpäkaverini on kotoisin Valtimolta. Hän opiskelee käytännön linjalla. Luonteeltaan hän on reipas ja huoleton ja nauraa usein omille kommeluksilleen, joita hänelle näkyy sattuvan melko usein. Hän harrastaa lukemista, yrittää kovasti lenkkeillä ja istuu usein illat kutomossa. Hänen tavoitteenaan on valmistua askarteluohjaajaksi.

MERJA LEPPÄNEN on reipas ja yritteliäs tyttönen. Mielihalunaan hänellä on urheiluminen. Opistolla oleskelu-aikana ei liene päivääkään etteikö hän olisi ollut lenkillä tai hiihtelemässä. Ennen opistoon tuloaan Merja on käynyt ammattikoulun joten hänellä on jo ollut jonkinlaista kokemusta käytännön puoleen. Suurella innolla on Merja kuitenkin osallistunut käytännön linjalla oleviin eri aiheisiin.

Kaikkien pikkulemmikki, **KOSKELAN VAPPU**. Muistaa joka aamu tarkastaa kartalta Haapajarven — miksiököhän? Vaikkei koti-ikävä näytä häntä pahemmin vaivanneenkaan. Vapaailtoina hänet löytää kirjastoista, parhaiten sieltä ruohullyjen ääreltä. Näin kämpäkaverin kuvakulmasta katsottuna aika rauhallinen, palveluhaluis ja muutenkin mukava tuttavuus. Hän on myös ahkera ulkoilija, ei kyläkään sanan varsinaisessa merkityksessä. Motto: Ei se oo niin nöpönukkaa.

Nurmeslainen **ANNA-LIISA KUITTINEN** (20) tuli käytännöllinjalalle oppiakseen en-

TALO TÄYNNÄ

Kaksi uuta kurssia on jälleen aloittanut työskentelynsä Nurmeksen evankelisessa opistossa. Täällähän opiskelijat todellakin vaihtuvat suurelta osin myös vuodenvaihteessa. Vieraiden kielten ja matkailualan kurssihan on alusta alkaen ollut lyhyt, 15 viikkoa kestänyt kurssi. Sen sijaan käytännön linja (aikaisempi nimitys yleisiin) on vasta puoleltoista vuoden ajan ollut vain syksyn tai kevään kattava lyhyt kurssi. Senkin pituus on ollut 15 viikkoa. Kurssin sisältökin on muuttunut huomattavasti aiemmasta. Ja kuten vieressä olevasta opiskelijaesittelystä voitte todeta, myös opiskelija-aines on muuttunut muutaman vuoden takaisesta melkoisesti. Tällä keväänä käytännön linjan kurssilla ylioppilaita on 8, keskipöytä tai peruskoulun suorittaneita 6 ja kansalaiskoulun käyneitä 3. Muutama vuosi sitten vastaavalle linjalle tulleet olivat kansalaiskoulun käyneitä noin 16-vuotiaita tyttöjä ja poikia. Nykyisin ikä on selvästi korkeampi eikä poikia ole joukossa lain-

kaan. Matkailulinjalaiset (20) ovat suurimmaksi osaksi ylioppilaita (17); vain kaksi keskipöytä suorittanut tällä kurssilla. Poikia ei tälläkään kurssilla ole kuin kaksi, toinen heistä on kalifornialainen Randy Lyness. Kolmas sai kurssin kestäessä työpaikan ja siirtyi työelämään. Kurssin pääsisältönä ovat kielet — englanti ja ruotsi —, joita opettavat kyseistä kieltä äidinkielenään käyttävät opettajat, Janet ja Nina. Noin kolmannes kurssin opiskelaineista on matkailutai niihin kiinteästi liittyviä aineita.

Tällainen linjojen uudistaminen on johtanut siihen, että opistomme on tällä hetkellä täynnä. Jopa lisää tilaa tarvittaisiin, ja luuttu onkin, mutta...

Tämänhetkinen opiskelija-vahvuus on 46, mikä on suurempi kuin pitkään aikoihin. Vaikka opiskelijoita on näinkin paljon, silta noin puolet hakiyoista jouduttiin hylkäämään. Lieneekö tulevaisuus samanlainen?

sisijaisesti kutomaan. Keskipöytä lisäksi hän on käynyt emäntäkoulun ja työskennellyt lastenkodissa. Anna-Liisan mielipuuhiia ovat ruuanlaitto ja käsityöt, ja hänestä Paavo (ei vararehtori) saa tarmokkaan ja iloisen emännän.

TUULA KUMPULAINEN kohtaa 20-vuotia s käytännön linjan opiskelija. Hän on tullut tänne Pialevedeltä opiskelemaan lähinnä harrastuksen vuoksi. Hän on opiskellut tätä ennen Pialeveden lukiossa ylioppilaaksi ja ollut sen jälkeen KOP:ssa töissä puoli vuotta. Harrastuksina hänellä on lukeminen, käsityöt, lenkkeily, politiikka, voimistelu ja autoulu. Hän matkustelee myös mielellään ja katsee sulhasensa pelaamista Pialeveden Saimossa. Hän aikoo lähteä opiskelemaan Sairaanhoidtajapöytöön (jos pääsee) ja hänestä Pekka saakin hellän hoitajan.

IRIS MUSTONEN, 21, Karttulan. Hän on viime kevään ylioppilas ja tuli käytännöllinjalalle, koska monipuolinen ainevalikoima kiinnosti häntä ja kurssi on hyödyksi jatko-opintoja ajatellen. Luonteeltaan Iris on iloinen ja huoleton. Harrastuksina ovat ulkoilu (minkä sulhoitaan ehti), laulaminen ja musiikin kuuntelu. Koneet kiinnostavat myös häntä, mutta kaasujalka ei ole varsinkaan täällä päässyt oikeuksiinsa ja leikkuupuimurilla ajaminen on hieman autoa.

ELJA PIISOLA on 20-vuotias tyttö Imatralta. Ylioppilaaksi hän pääsi keväällä -76 ja syksyllä meni sitten talouskoulun. Tämän jälkeen hän oli vuoden harjoittelijana sairaalassa. Kevääksi hän tuli tänne käytännön linjalle, koska on kiinnostunut tämän linjan aineista. Hänen harrastuksiaan ovat käsityöt, lukeminen ja hiihto. Hän on hauska ja iloinen huonekaveri sekä mukava seuralainen hiihtoretkillä.

RIITTA ROIVAS: Riitta on kotoisin Heinävedeltä. Hän tuli opiskelemaan käytännöllinjalalle ja hän on ollut todella mieluista ja opintuolun. Riitalla on paljon ystäviä ympäri Suomea, sen todistavat päivittäin saapuvat lukuisat kirjeet. Riitan harrastuksia ovat lenkkeily ja tietenkin kirjeisiin vastaaminen. Riitta pitää myös neulomisesta ja tekee muitakin käsitöitä. Hän ei ole hiljainen eikä puhelias. Vain joskus iltaisin hän on juttutuulella. Hänen luonteesaan on pölväänä taiteellisuus, joka näkyy hänen tekemistään piirustuksista, jotka koristavat aitamme seinä.

TAIRA TALEVA on tullut opiskelemaan käytännön linjalle. Hän on iältään 17-vuotias ja kotoisin Helsingistä. Harrastuksena on ennenkaikkea piirtäminen ja usein näemme hänet jopa tunnilla piirustuslehtiä ja kynä kädessä ja paperille ilmestyvönkin opettajan tai ystävänsä kuva. Taira kertoi tullessaan käytännön linjalle saadaksen todellisen kosketuksen käytännön töihin, sillä hän haluaa oppia käytännöllisemmäksi ja sitähan me kaikki itsestämme toivomme.

Kurssille juhannuksen aikaan

Viimekevällisen toverillittolaisilla silmälläpitäen järjestetyn kurssin kokemukista viisastuneina päättimme tulevana kesänä sijoittaa uuden kurssin juhannusjuhlien yhteyteen: 21—25.6.1978 pidetään kurssi, josta pyritään tekemään koko perheen kurssi ja jolle kutsutun ensisijassa juuri toverillittolaisia perheineen — Koh-tavaaraan kesään ja opiston malsemiin. Päivämäärä kalenterin! Mukaan ovat jo tällä tietoa lupautuneet Helvi Valkonen, Anna-Liisa ja M. O. Karttunen, Eeva Tikka. Muitakin esiintyjä on tilauksessa. Tervetuloa!

Vieraiden kielten ja matkailualan linja keväällä 1978

Ykkösolun huone kaksi voiko tulla meluisammaksi kun siellä on Outi Mikkelistä Helena, Hannele Etelästä. Yks yhteinen harrastus on tää ei kortinpeluu vähälle jää. Vaikk' pelataan yö tai kaks niin jääp' pojat ain huonommaksi.

On Helena tuo tyttö tumma jonk' mielese laukkaa uljas humma.

On 'pohjalaan keltotaito' ja venäjankielikin kait 'aito'. Hannelen miel ain Englantiin palaa

ja vapaa-ajoin hän Oxfordiaan plaraa.

On aamu Hannelen heikko hetki

kun myöhään taas meni TV-retki.

Paras äiti kautta aikojen on tuo tyttö Outi-tyttönen. Välitunnit lepoon käyttää vaikk' pöytä sotkuiseita näyttää.

"No nyt köpsät nyökätään!"

(Outi Tuovinen, Helena Kauko, Hannele Hintsanen)

KARPPANEN MARJA-LEENA, 19-vuotias yo Kiteeltä. Marleena alias Masa asuu I solun 3. huoneessa Kaitsun kanssa. Viihtyvät kuulemma hyvin yhdessä, mutta vielä paremmin yläkerran III solussa. Masa seuraa tihverästi Nurmeksen Seppöjen jääkiekkomatsuja ja ihastelee epäion-nenlukuja ja hoitelee koulu-hommelit siinä sivussa. Silmäpelikin luontuu ja sujuvasti Masalta.

TOLVANEN KAIJA, 19-vuotias yo Hammastalasta. Kaija alias Kaitsu on opiston ykkökuski, kakkokuskina toimii Masa. Iloista, pirteää, helposti hymyilevää Kaitsua on jo ker-ran kosaistakin, mutta toistaiseksi hän on säilyttänyt vapautensa. Kaitsu harrastaisi lentopalloilua ja lenkkelyä, jos olisi kotona, mutta täällä — no — seurahan tekee kal-taisekseen.

HÄRKÄNEN SALME, 19-vuotias yo Sotkamosta. Salame alias Nestori huutelee öisin APUA ja on muutenkin vähän levoton sielu. Erikoisharrastuksena mainittakoon Mar-merkkien keräily vuoteen vie-reisen tiiliseinään. Tutkipas mandariineja ja jos huomaa ko. merkin, niin tuothan sen Nestorille. Urheiluu-utisista etenkin luistelutulokset Nesto-

ri kahlaa tarkasti läpi. Lempi-lausahdus: "Van palelloo!"

KARPPINEN ANNELI, sotkamolainen yo lähentelee 20 ikävuotta. Anselmi allas Ansu ynisee öisin kirjainyhdistelmää A-A-P-O huokausten ke-ra. Hän herättää yleistä hilpeyttä sutjakoilla jutuille ja sananparsimisilla. Leppoisa ja avoin luonne, jonka seurassa ei hymy pääse hyytymään.

ANJA VENÄLÄINEN, mutta silti aito savolainen: huumori-rintajuinen ja puhelias. Hän on 19 vuotias, vimme kevään ylioppilas Karttulasta. Kesän ja syksyn hän työskenteli postissa, mutta kiinnostus kieleihin ja matkailuun toi hänet tänne opistoon. Vapaa-aikansa Anja viettää käsitöiden ja ulkoilun parissa.

ANNE LEINONEN, on 20-vuotias ylioppilas Joensuusta. Hän on kiinnostunut enem-mänkin kielistä kuin matkailusta. Anne pitää kovasti kah-vista ja aivan erityisesti kir-jaiden kirjoittamisesta myöhään yöhön saakka. Puhelin on Annen mielestä varsin mainio keksintö ja laskemalla jäljellä olevia öitä aikakin kuluu nopeasti aina seuraavaan vapaaseen asti.

MARJO ANSAS, on 19-vuo-tias ja kotoisin Anjalankos-kelta. Tähän kurssille hän tuli opiskelemaan matkailua, mutta taitaapa mielessä olla enem-mänkin omat koirat siel-lä kotipuoleessa kuin opiskelu. Koirien ohella ovat myös kir-jat Marjon sydäntä lähellä, puhumattakaan aikaisista ylösnousuista.

ELINA KOIVISTO, on 19-vuotias ylioppilastyttö Liek-sasta. Hän on tullut tänne kurssille lähinnä kielten vuok-si. Harrastuksina on mm. namujen napostelu ja venäjän vaikeuksien valittelu. Kun puhelin pirahdaa, niin Elina kiireesti aulaan vilahtaa.

TUULA KAINULAINEN, hä-net tapaa tällä hetkellä 3. solun ensimmäisestä huoneesta. Hän on näitä opiston harvoja paikkakuntalaisia, joten hänelle lankesi ylimääräisen ympäristöopin opettajan rooli kuin itsestään. Oppitunnit ovat iltaluentoja, opettajan rauhallisuudesta tuskin kukaan menee takuuseen — Tuula näese nyt yrittää pur-kaa ylitsepuuravaa energi-

Takarivissä Elina Koivisto; keskirivissä vasemmalta: Marjo Ansas, Marja-Leena Karppanen, Anneli Karppinen, Erja Luomanperä ja Paula Hiltunen sekä eturivissä Seija Kauppinen.

aansa täällä opiston seinien sisällä. Harrastuksia hänellä riittää, mutta mainittakoon vain lukeminen — saa todella huonetoverinsa tuntemaan itsensä sietämättömäksi. Viime kesän hän johdatteli turisteja harhateille Kolon maisemissa, eikä siis saapunut aivan kel-tanokkana näihin matkailu-rienteihin: luennoitsijakin näyttävät olevan vanhoja tut-tuja. Pelkureille ja heikkohermoisille on uskalla Urpomme seuraa suosittelua — kas, tällä työllä on ihan oikea kosken-laskudiplomi muiden triplomeiden ohella. Mainittakoon, että hän sai moisen kunnia-kirjan viime kesän ammat-tinsa ohella, kun hän lasket-teli Ruunaan koskia turistiryhmien kanssa. Toivottavasti joukossa oli edes joku hen-genpelastustaitoinen!

RIITTA LAITINEN, Riittä-tyttö tuli iloksemme aina Rautalammita saakka — ni-tä hassuja savolaisia kuten me muut matkailukursilaiset olemme tulleet huomaamaan. Riitalla on Luojan antamana lystinä iloinen hymy ja mie-lentila sitä myöten. Horos-koppimerkiltään hän tunnus-tautuu häräksi, sanoisimmeko härkähäiseksi. Onnenväristä ei ole tietoa, mutta lempiväri-riksen hän myöntää mustan ja kaikki sen eri sävyt. Har-rastuksia Riitalla riittää vaika muille jakaa, ja järkevänä tyttönä hän on niin tehnyt-kin, jättäen itselleen vain rakkaimman, joka on: kir-jaiden kirjoittelu. Kirjeitä syn-tyykin täällä 3. solun 1. huoneessa sellaista tahtia, että Kohtavaaran postissa on täystyöllisyys tänä lamanpu-remana kevätkaudenakin taat-tu. Riitan kirjavasta mennei-syydestä olisi paljonkin ker-rottavaa, mutta mainittakoon vain, että viime kesänä hän toimi leiriohjaajana useilla Asunnottomille Alkoholistelle järjestetyillä leireillä. Koke-musta on siis erilaisilta aloil-ta. Niin, että eiköhän tuo matkailu luonnistu tältäkin työltä siinä kuin muiltakin, ja kielihän Riitta puhuu kuin syntyperäinen savolainen vain voi — hiljoo ja kovoo.

Kolme pientä ratsastajaa, loikki metsän polkki...

Olipa kerran pieni pieni hukkakukkanen, jota kinkut aina morkki. Pikku pikku

Hukka-kukkasen nimi oli Si-nikka Pinikka Päivikki. Mirrku kinkku usein haukkui hän-tä Korhosen ämmäksi, joka oli tullut pilaamaan toisten ilman Hankalasalmeita. Itse Mirrku-Kinkku oli Siilienjär-veltä, ja Kinkun tukka olikin sitten vähän niin ja näin, oli myös samalla kertaa yksi lil-lukka Seija tirputtaja lurput-taja, joka päivät pitkätkä sir-kutti... eikä oikeastaan saa-nut mitään muuta aikaiseksi kuin kymmenen kiloa lisää suklaasta, kun taas virkeäsi-lmäiset, pellavaposkiset sinikka pinikka päivikki ja mirrku-kinkku olivat välillä nuotta-silla ja taas kilistettiin puik-

koja; yksi oikein toinen vää-rin, kolme kerrosta puretta-va... Päivät kuluivat hiljal-leen eikä edes mummon sei-näkellon raksutus särkenyt tätä satumaista idylliä.

(Pikku-pikku Sinikka Pinikka Päivikki alias Sinikka Korhonen, Hankasalmi, Mirrku-Kinkku alias Mirja Halonen, Siilienjärvi, Seia Tirputtaja Lurputtaja Iias Seija Kauppi-nen, Viitasaari.)

PAULA HILTUNEN, on 20-vuotias Enosta kotoisin oleva kevään -77 ylioppilas. Paula on tullut tänne opistoon ko-hentamaan kielitaitoaan. Hänellä on huonetoverinsa Erjan kanssa monia yhteisiä mieli-piteitä eri asioissa, mutta Paula menee iltaisin miele-lään aikaisin nukkumaan ja herää aamulla pirteänä. Paula pitää hedelmistä ja lämpi-mästä, sillä yksi huomattava epäkohta kurssilla hänen mie-lestään on kylmät huoneet. Kurssin jälkeen Paula haluaa rentoutua ja viettää rauhal-lisen kesäloman kotonaan Enossa.

ERJA LUOMANPERÄ, on 21-vuotias ja hän on kotoisin Kemistä. Erja on valmistunut merkonomiksi keväällä 1977. Hän on tullut Nurmeeseen opiskelemaan saadakseen perustietoja matkailualalta. Erja on hyvin tunnollinen opiskeli-jätyttö, varsinkin luksiensa saksan läksyistä. Erja tykkää olla lämpimässä ja syödä ha-pankorppuja, joita hän iltai-sin rouskuttelee. Kurssin jäl-keen Erja aikoo hakeutua matkailualan jatko-opintoihin.

Tuula Kainulainen, Riitta Laitinen ja Veli-Matti Raatikainen.

Eturivissä vasemmalta: Mirja Halonen, Sinikka Korhonen, Helena Kauko, Hannele Hintsanen ja Outi Tuovinen.

Keskirivissä Anja Venäläinen, Anne Leinonen, Elina Koivisto, Kaija Tolvanen ja Salme Härkönen.

Evankelisten opistojen talvipäivät Karkussa

Nina Martola

Nykyinen elämäntilanteeni on todella sattuman tulosta. Kyllästytyäni opiskeluun kolmen vuoden jälkeen minä päätin lähteä jollekin suomenkieliselle paikkakunnalle oppimaan käytännön suomea. Paras keino oli mielestäni kankanopisto. Niinpä hankin tietoja Suomen kansanopistoista. Pyysin lisätietoja kolmesta opistosta ja valitsin sitten niiden perusteella Nurmeksien evankelisen opiston, jonne lähetin hakupaperini. Muutamaa päivää myöhemmin sain yllättävän vastauksen: olen tervetullut opiskelemaan, mutta olisinkohan kiinnostunut opintojeni rinnalla opettamaan ruotsia matkailulinjalle. — Koulun ruotsinopettaja oli sairastunut. — Pitkän epäroinnin jälkeen päätin yrittää — omilla silmilläni todella sanakartteko.

Olen syntynyt Pohjanmaan lakeuksilla, ja siellä olen viettänyt suuren osan elämästäni. Olen kasvanut maalla ja eläinten läheisyydessä. Vaasan kaupunki sijaitsee sopivalla etäisyydellä kodistani eli 16 km:n. Kotikuntani väestöstä on enemmistö, noin 85 %, ruotsinkielisiä. Koulua olen käynyt sekä kotikunnassani että Vaasassa. Koulun jälkeen olen opiskellut kolme vuotta Turussa Åbo Akademiassa ruotsia, saksaa ja etnologiaa.

Vapaa-aikanani olen mielelläni luonnossa, lisäksi luen, teen käsitöitä tai kirjoitan kirjaita tai laiskottelen. Pidän myös matkustamisesta, mutta se edellyttää aina rahaa...

Opiston perinteisin joulupäivällisin osallistui myös kouluhallituksen edustaja, ylitarkastaja Akseli Ollila, joka tutustui vajaan päivän ajan opistomme toimintaedellytyksiin.

Evankelisten opistojen jokatuiset talvipäivät vietettiin Lahden MM-kisojen alusviikolla Karkussa. Koska muun kisavillityksen vuoksi lehdistössä mainituista kisoista ei juuri ollut suuriakaan otsikoita, yrittää Pirtin Viesti osaltaan korjata tämän puutteen.

Lähes kaikki evankeliset opistot olivat lähettäneet oppuunsa trimmatut edustajansa Karkkuun kamppailuun voiton ja kunniaa. Muutamien kunto ajoittuikin juuri tähän kilpailupäivään, mutta monen monen toiveet valuivat karvaina hikipisaroina Karkun tasaisen maaston hohtaville keväthangille. Silti harvan kilpailijan nähtiin poistuvan suihkuun kiukkuaan ja huonoa onneaan matkasta, mutta jolttenkin postalle vierähti lämmin vesihelmi, onnen kynnel. Sellaista on urheilukin — jopa tällä huipputasolla.

Tällä kertaa doping-testeistä kaikki selvisivät negatiivisin näyttein. Tästä kilpailujen järjestäjät olivat erittäin tyytyväisiä, ja totesivatkin kilpailun päättyttyä, että kyllä maar Suomesta vielä löytyy huipputakin kilpailijoita, jotka eivät turmele terveyttään kaikenlaisilla anabolisilla steroideilla ja muilla inhottavilla aineilla. Vielä ainakin kansanopistolaisissa on tallella isäin terve urheilumieli. Näin ainakin sanailtiin. Tuloksissa kiinnity huomio siihen, että MM-kisoissakaan ei päästy näin hyviin tuloksiin. Vaikka suomalaisnaisten hiihtoa keuhuttiin pari päivää enemmän kuin miesten hiihtoa manailtiin, niin kyllä Karkussa taisi sittenkin olla ne kovimmat menijät, ainakin aikojen perusteella, minkä voi itsekin todeta tuloksista.

Näin nurmeslaisten horisontista tähyillen kisat menivät mojavasti; tuli nääs kaikenlaisia sijoituksia: Vesa Kaskinen tuli taas kerran ensimmäiseksi sarjassaan. Ja entä Kyllikki, kyselette malttamattomina? No, sano Kyllikki maaliin tullessaan, ei nyt ihan entispäivien malliin. Viime vuoden opiskelut veivät kuntoa hieman köykäsemmäksi; mutta eiköhän tässä vielä palkinnoille? Ka, tulihan se alppakalusikka, sijoitus kymmenes. Entä muut virkailijat ja opettajat? Pasanen Maija-Liisa sauvoi niin, jotta järjestet olivat ihan ihmeissään moimesta menosta. Niin vain kävi, että entinen mitalisti Kyllikki hävisi Maijalle, jolle lankesi yhdeksäs sija kuin itsestään.

Mutta hyvä lukija, olisitko uskonut, että täällä Nurmeksessa kuutamohiihdoilla salaa harjoitellut entinen vt. rehtorimme Rantaska olisi äitinyt sellaiseen menoon, huh, huh, vieläkin moinen vauhti ihmetyttää sivusta seurannutta. Eipä ollut ihme, että Rantaska kukisti Kylli-rehtorimme peräti kuudella ja puolella minuutilla. Neljäs sija.

Eikä opiskelijoittemmekaan menestys ollut heikko, päinvastoin. Mustosen Iiris sivakoi sarjansa kolmanneksi, Leppäsen Merja 13:nneksi, Roivaksen Riitta 20:nneksi,

Venäläinen Anja 22:nneksi ja Kumpulainen Tuula 27:nneksi. Ja jälkeen jäi vielä iso joukko kovia kilpailijoita. Poikien sarjassakin nurmeslaisten sijoitus oli hyvänlainen: Pekka Pyykönen oli neljäs, Timo Ikonen 13:s ja Pentti Korhonen 15:s. Ja mi-

Kyllikki esittelee jumbo-palkintoaan.

hin poikamme olisivatkaan pystyneet, ellei moskovalainen olisi vienyt juuri edellisellä viikolla parhaat mehut miehistämmä. Kaiken kaikkiaan meikäläiset sijoittuivat oikein hyvin. Niinpä tuomme näin lehtemme välityksellä parhaat kiitoksemme teille hyvistä suorituksista, hyvät edustajat. Muutamia tuloksia:

Pojat 5 km: 1. Kokkinen Pauli Karstula 16.25 4. Pyykönen Pekka Nurmes 19.27 13. Ikonen Timo Nurmes 21.56 15. Korhonen Pentti Nurmes 22.16 26. Pietilä Anssi Sairala 28.41. Tytöt: 1. Huovilainen Anne Sairala 16.59 3. Mustonen Iiris Nurmes 20.50 13. Leppänen Merja Nurmes 23.00 20. Roivas Riitta Nurmes 24.07 22. Venäläinen Anja Nurmes 24.24 27. Kumpulainen Tuula Nurmes 25.07 38. Lyttinen Eira Nurmes 39.17.

Henkilökunta, miehet: 1. Kaskinen Vesa Nurmes 18.57 2. Anttola Veijo Sairala 19.18 7. Kauppinen Osmo Karstula 29.06.

Henkilökunta, naiset: 1. Iiris Mustonen on saanut palkanurmiranta Marjatta Kiteekintonsa kolmannesta sijastaan.

Nurmeksien evankelisen opiston toveriliitto r.y:n VUOSIKOKOUS

pidetään opistolla Kohtavaarassa lauant. 11.3.1978 klo 18.00. Sääntöjen määräämät asiat. HALLITUS

Habari toka Nairobi

Lämpimät terveiset täältä päiväntasaajan seutuville "Tarzan puussa" kuvan välityksellä. Olen ollut opiskelemaan swahilin kieltä Kenian pääkaupungissa Nairobissa. Opiskeluympäristö on ollut sangen viehättävä. Kukat kukkivat puissa ja pensalissa, lämmintä on ollut riittävästi ja kaupunki erilaisine ihmisiinsä on mielenkiintoinen ja värikäs. Tämä alkuaika on ollut valmistautumista tulevaan lähetin työhön, kielen opiskelua. Vaikka tämä virallisesti onkin swahilin opiskelua, tämä aika on käytännössä ollut yhtälailla englannin opiskelua, koska opetus tapahtuu englanniksi ja samoin kanssakäyminen kurssitovereiden kanssa.

Tässä vaiheessa en vielä voi kertoa, millaista on lähetin elämä, kun olen toistaiseksi vierailut vain yhden kerran tulevalla työpaikallani Itierion lähetysasemalla. Tämä alkuaika on ollut tavallista opiskelijan elämää, ympäristö on vain ollut aikaisemmasta poikkeavaa. Opiskelumotiivi pysyy koko ajan korkeana, kun jatkuvasti huomaa kielen oppimisen tärkeyden. Opiskelu tuntuu koko ajan mielekkäältä, kun voi jatkuvasti ottaa käyttöön uutta opittua.

Opiskelu-uutiset ovat siis hyviä. Samanlaisia uutisia toivotan myös teille kaikille, jotka opiskelette kansanopistossa.

PIRKKO MÖTTÖNEN

Nairobien perspektiivistä tarkastelee Pirkko Möttönen maailman meno.

22.36 4. Rantanen Tuulikki Loimaa 27.28 9. Pasanen Maija-Liisa Nurmes 33.51 10. Tiensuu Kyllikki Nurmes 33.57.

Kun hermostuttaa

(Opiskelijan iltarukous)

Sinä näet Jumala, että olen jännittynyt ja hermoni ovat kireällä. Sinä kuulet, kuinka sydämeni jyskyttää ja hypähtelee. Sinä huomaat, että minä melkein voin huonosti. Auta minua ymmärtämään, ettei tämä asia ole hermojeni varassa. Jätän asian Sinun väkeviin käsiisi. Lähetä mieleeni rauha ja lepo. Poista turha pelko, josta on vain vahinkoa. Anna minulle tehtävän suorittamisen iloa. Opetä minua iloitsemaan siitä, että saan vielä elää ja toimittaa vaativiakin tehtäviä. Kiitos, kun saan nyt tehdä tämän Sinuun turvaten ja luottaen.

Pirtin Viesti

Nurmeksien evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu.

Neljäs numeroa vuodessa, tilausmaksu 10,— mk.

Päätoimittaja: Paavo Kukkonen

Valokuvat: Vesa Kaskinen

Osoite: Linja 1 12 75999 NURMES

Puh. 976-30007, 30012

Painopaikka: Nurmeksien Kirjapaino Oy